

9.37

ÖKÖL

BÉKÉSCSABA, 1937 SZEPTEMBER HÓ 8. II. ÉVFOLYAM 6. SZÁM
FELELŐS KIADÓ: ZAHORÁN PÁL, FELELŐS SZERKESZTŐ: PATAKY LAJOS
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER
ÁRA 20 FILLÉR

T A R T A L O M :

Vitéz dr. Marsovszky György.

A politizáló nyárspolgár. Zsidó képmutatás Itáliában.

Talált tárgyak. A zsidóság lelke a Talmud tükrében. Tükörképek a csabai életből. Ők ilyenek. Zsidó életpályák. (A zsidó sajtó.) Mit jelent magyar nemzeti szocialistának lenni? Beszélő számok.

Mi a szociográfia? Az Ököl... Innen-onnan.

Ilyenek maradnak. Üzen az Ököl.

**Egy ország jobb sorsáért való harcát
nem a gyávák intézik !**

NYOMATOTT A KOSSUTH NYOMDA LAPKIADÓVÁLLALATNÁL, BÉKÉSCSABA
KAPHATÓ A „TURUL” KERESZTÉNY SAJTÓIRODÁBAN, ANDRÁSSY-ÚT 12. SZ.

Milyen ujságot olvasol?

Keresztény vagy?

Magyar vagy?

Miért nem olvasol keresztény ujságot?

Valamennyi keresztény lapra
előfizetéseket elfogad a

TURUL KERESZTÉNY SAJTÓIRODA

Andrássy-út 12.

Amit ma olvasol, olyanná válsz holnap!

Kérjen okvetlenül könyvismertetőt!

**Könyvet, folyóíratot, ujságot,
irodalmat csak**

Löcsey Ferenc

antibolsevista könyvboltjából

Nemzetvédelmi, fajvédelmi, nemzeti
szocialista könyvek kiadója és
terjesztője, az

ÖKÖL budapesti főelárusítója

Ügyeljünk a címre:

Budapest, IV., Városház-utca 10. szám
(Pálvax-közi oldal). Telefon: 18-97-88

Csekkszám: 18.442

TESTVÉR! A világháború katonái
életüket adták térted!
Teljesítsd te is kötelességedet és támogasd
fílléreiddel saját lapodat! Ne olvasd az idegen
faj érdekeit szolgáló zagyva sajtótermékeket!

BARÁTOSI BALOGHBENEDEK
tizenhat kötetből álló

Turáni könyvsorozata

minden magyar embert érdekel

A könyvsorozat kötetel a következők:

1. Turáni regék és mondák a világ teremtéséről.
2. Bolyongások a mandjur népek között.
3. Kína leike.
4. Szuomi-Eszti: Finn-eszt testvérföldön.
5. Vázlat a török testvérek történetéből.
6. Japánföldi bolyongások.
7. Szumirok, szittyák, ősturánok.
8. Kórea, a hajnalpir országa.
9. Kínai vizeken.
10. Japán, a felkelő nap országa
11. Mongolok, burjátok.
12. A hunok három világbirodalma.
13. Déli turánok.
14. Hun utódok, elpusztult hunos véreink.
15. Kisebb finn-ugor véreink.
16. Baskirok, tatárok.

Minden kötet 160 oldal. Ára bérmentve 2.20 P.
Az egész sorozat, vagyis 16 kötet, összesen
2600 oldal. Ára 20 P bérmentve.

Kapható a pénz előzetes beküldése mellett
a szerző megbízottjánál

**NAGYKÁLNAI
LEVATICH LASZLÓ NÁL**

BUDAPEST, I., Alkotás-utca 23. földszint 1.
Csekkszám: 40.703.

KÖRÖSVIDÉK-bolt

Békéscsaba, Szt. István-tér 18

Kis rezsi. Kis árak!

Nagy megtakarítás
a „Körösvidék”-boltban vásárolni!

Női és férfi divatcikkek,
kötöttárúk, keztyű és harisnya,
játékok, alkalmi ajándékok,
cukorkák és csokoládé
különlegességek,
pipere cikkek
és házi szükségleti cikkek
keresztény beszerzési forrása
a II. kerületben.

Örök

Felelős kiadó: Zahorán Pál

Felelős szerkesztő: Pataky Lajos

Megjelenik évente tízszer. Békéscsaba, 1937 szeptember 8. II. évf. 6. sz.

vitéz dr. Marsovszky György

Minden magyar nemzeti szocialista fájdalommal és megdöbbenve vette azt a szinte hihetetlennek látszó hírt, hogy a párt egyik legjobb harcosa és testvére, Isten akaratának eleget téve, elment soraink közül az örökélet birodalmába.

Az összes nyilas szervezetek, az egész szélső jobboldal és minden, fajtáját szerető magyar a maga halottjának tekinti vitéz dr. Marsovszky Györgyöt. Ő az eszme hősi halottja. Az ellenforradalom, a nyugatmagyarországi felkelés és a fajvédő párt hőse hagyta itt fajtáját akkor, amikor reá a legnagyobb szükség volt. A M. N. Sz. P. budapest és vidéke főkerületének vezetője volt, de az ő kezébe futottak össze az egész párt külügyei is. Ezt a nehéz munkát szíve nem bírta el. Hihetetlen akarattal és bizakodással dolgozott a frakciók egyesülésén és a mozgalom nem is állíthat nagyobb emléket Neki, mint a mozgalom egységét. Minden magyar, aki hitét, hazáját és fajtát szereti, kötelessége a mozgalom egységítésén oly önzetlenül és érdektelenül dolgozni, amint azt Ő tette, mert ezzel háláját rója le az Ő emlékének.

Minden jobboldali alakulat ézri az összefogás szükségességét, mindenütt az erők összefogásáról beszélnek és mostmár komoly tetteket várunk minden egyes hitét, fajtát, hazáját szerető magyar embertől és ha ezt megtettük valamennyien, úgy határozottan, zárt sorokban, egymást megértve, egymásért mindent megtéve, gyors ütemben haladunk afelé a szent cél felé, amely Marsovszky György szeme előtt is állandóan ott lebegett, a biztos győzelem, a szebb, boldogabb és igazabb magyar jövő felé. Ezen szent cél érdekében harcolnunk Marsovszky emléke kötelez.

A munka megindult már az első napokban Mindenki tudta, hogy kit vesztett az eszme. Hogy milyen ürt hagyott maga után, azt csak a jövő fogja bizonyítani.

Festetics Sándor, a nemzeti szocialista mozgalom vezére, a következő búcsúztatót mondta a halott sirjánál:

„Marsovszky György, te martir voltál, a nemzeti eszme martirja. Megdöbbenve kérdezzük, miért éppen te, a fiatal, az erős távoztál el a nemzeti szocialista harcosok soraiból? Hű voltál az eszméhez, hű voltál hazádhoz, s itt, sírodnál fogadjuk, hogy örökké szívünkbe zárunk és soha el nem alvó szeretettel gondolunk rád.

— Magyar fiúk, mindnyájan egy táborba! Esküszünk!”

És most visszhangzik az ujonnan hantolt sir felé az ország minden tájáról: „Magyar fiúk, mindnyájan egy táborba! Esküszünk!”

Vitéz dr. Marsovszky György 1894-ben született Felcsuton, Fehér megyében. Iskoláinak elvégzése után a jogi pályára ment, de még mielőtt az egyetemi tanulmányait befejezhette volna, kitört a világháború. Az elsők között jelentkezett hadiszolgálatra s a 12-es tábori ágyúezred önkéntese lett. Végigküzdötte a háborút, több kitüntetést szerzett s mint főhadnagy szerelt le. Az 1918—19-es vörös szennyforradalmi időkben, mint ellenforradalmár az életét csak szökéssel mentette meg és ösztönösen egy irány felé igyekezett, ahol már akkor egy kis fényt és reménységet látott, így jutott Szegedre. Szegeden jelentkezett a nemzeti hadseregnél szolgálattételre. A budapesti bevonulásnál a tiszttestőrség parancsnoka volt, amint azt utólag Lengyel—Reinfuss festőművész gyönyörű festményén — amely Horthy Miklóst és környezetét ábrázolja — meg is örökítette.

A politizáló nyárspolgár.

Irta: N. Schultzs József.

A nemzeti szocializmus ellenségei között nem utolsó helyen áll a politizáló nyárspolgár. Amíg az események meg nem törték, addig a nemzeti szocializmusról beszélni sem lehetett vele.

Nincs is ebben semmi rendkívüli.

A nemzeti szocializmust tudvalevőleg oly problémák tették szükségessé, melyeket nagyságuknál fogva éppen a nyárspolgár nem lát, ha pedig látná azokat, ő merne a legkevésbé hozzájuk nyúl.

A tömegek nyugodtabb és kiegyensúlyozottabb időben, amikor sok minden közömbösen is vehető még okosságnak, bölcs mértékletességnek, sőt előkelőségnek is hajlandók minősíteni a nyárspolgári erényeket. Sokat ugyan nem várnak ezektől az „erényektől”, de ha képviselői vezetőszerphez jutottak, az emberek legalább afelől lehetnek nyugodtak, hogy ezek közvetlenül kellemetlenkedni sem fognak nekik.

Tagadhatatlan tehát, hogy vannak időszakok, amikor az emberek többsége valóban azt hiszi, hogy a legszürkébb hétköznapiaság szellemétől származik a legtöbb jó. Ilyen időszakot éltünk át hazánkban a forradalmak után. A magas búza- és jószágárak, az elfogadható munkalehetőségek, az elviselhető közterhek, valósággal kitenyésztek egy nyárspolgári világot. Járta a kuglizás, napirenden voltak a hangos dinom dánomok, szokássá vált a szellemes, de annál léhább társalgási módor. Ugyan ki más akart volna ilyen időben a közügyekkel is bajlódni, mint a hiú nyárspolgár? A kaszinói elnökségeket, a községi előjáróságokat, a megyeházákat, a parlamentet el is özönlötték a politizáló nyárspolgárok. Persze! Hiszen semmit sem kellett túl komolyan venni. Az volt a legfontosabb, hogy a csizma, a vasalt nadrág s a jó polgári megjelenés körül hiba ne legyen.

Igen! Minden korszaknak meg van a maga ember-típusa s ez mindig olyan, mint azok a megoldandó feladatok, melyek rája várnak; ha tehát a közerkölcs és a szociális viszonyok terén szembeötlő fonákságok tünetei mutatkoznak, ha megindul a csúszás a lejtőn lefele, az élet örök törvényei alapján meginog a nyárspolgári erények létjogosultsága is. Megjelennek az új korszak előfutárai és lépésről-lépésre teret hódítanak maguknak a hősi erények. A felszínen pedig ott ékeskedik még a politizáló nyárspolgár, mint a muló idők bizalmasa, aki előkelő rezerváltságában természetesen gúnyosan lenézi és figyelemre sem szeretné méltatni az ismeretlenség homályából feltörő új életerőket.

Az első nemzeti szocialisták sohasem tudják elefelejtetni azt a lenéző magatartást, amivel ezek a túlfinomult nyárspolgárok fogadták őket. Még szerencse,

hogy az egészséges életösztonokkal rendelkező tömeg a megváltozott idők komolyabb voltát érezve, másképp viselkedett, mint ők. Az embereket kezdetben bár ezer szál fűzi még a politizáló nyárspolgárokhoz, a nemzeti szocialista hangokra mégis felfigyelnek. Ezzel a felfigyeléssel kezdődik a politizáló nyárspolgár tragikomikuma. Szegényeknek egyszerre két oldalról adják fel a leckét; egyfelől az idők súlyosbodó problémái, másfelől pedig az a forradalmár embertípus, mely mindig több és több tanujelét adja annak, hogy a felszínen feszengő politizáló nyárspolgári elemeket kutyába sem veszi, sőt — ahol csak lehet tehetetleneknek gyáváknak és ostobáknak nevezi őket.

A nemzeti szocialista tábor így aztán nő és fejlődik.

Lévén a nyárspolgár a nyugodt hétköznapiaság embere, könnyen érthető, hogy a kíméletet nem ismerő nemzeti szocialista módszerek a végén mégis csak őt kezdik mindennél jobban bosszantani. Minél erősebb lesz a nemzeti szocialista párt, annál inkább elmarad a régi fölénye.

Sőt, megfordul a kocka.

Az ide udvariaskodó, oda fölényeskedő nyárspolgári alaptermészetten idővel mindinkább a vak fanatizmus kerekedik felül. A nyárspolgárok tehetetlenségüket sejtve, kivetkőznek alaptermészetükből: a jámbor birkákból szinte nyilasfaló farkasok lesznek és észre sem veszik, hogy oly nevetségessé válnak ezáltal, hogy mostmár saját maguk is igazolják a fentebb reájuk tett megjegyzések helyességét. Míg a nyilasmozgalom napról-napra erősödik, addig e régi „népvezetők” egy szűkkörű klikké zsugorodnak össze és ez a néhány emberből álló „elith” mindjobban magára is maradna, ha... Ha a nyilasok által szorongatott zsidók díszgőgyanánt fel nem használnák őket.

A zsidók azonban a nyárspolgári ellenszenvet érvekkel próbálják alátámasztani. A legjobb eszköz erre a sajtó. A buta nyárspolgárnak többnyire halvány fogalma sincs arról, hogy az újságok mennyire el vannak zsidósodva és hogy mennyire csak a zsidónép érdekeit szolgálják; ha pedig tudja ezt, akkor nem tulajdonít a dolognak semmi különösebb jelentőséget, hiszen nem volna nyárspolgár, ha jelentős és jelentéktelen dolgok között különbséget tudna tenni. A nyárspolgár ezen a zsidó sajtón keresztül veszi be ezt az elsőszámú hazugságot is, hogy a nyilasoknak nincs programjuk. Az istenadták fujják is ezt a vádat mindaddig, amíg rá nem jönnek arra, hogy nemcsak program van, de egész kis könyvtára való irodalom is foglalkozik már vele. Ha a programtalanság vádja

már nem hat, új váddal jönnek: ritkábban mondják már, hogy a nyilasoknak nincs programjuk, de annál többször, hogy annak nincs erkölcsi alapja, hogy idegen eszmét utánoz, hogy diktatúrát akar.

Akárhogya is van azonban a dolog, a nyilasmozgalom jelentőségét már nem lehet letagadni. Itt van — él és fejlődik. Nyárspolgárunk időközönként megpróbál vele szemben is tárgyilagos lenni. Lassan kezd már motoszkálni is a fejében, hogy hátha mégis különbség van aközött, amit mások mondanak a nemzeti szocializmusról, és aközött, amit ezek saját maguk vallanak és hirdetnek. Megtörténik tehát, hogy nyárspolgárunk is kezébe vesz néha egy-egy nyilasírást és olvas... és mérlegel. Pro is és kontra is. Csakhogy hiba van: A nyárspolgári mérleg rossz, mert nemcsak lényeges és lényegtelen dolgok között nem tud különbséget tenni, hanem azíránt is érzéketlen, hogy igaz lehet-e valami vagy sem? Sőt mérlegelés közben minduntalan abba a hibába is esik, hogy oly mondatokra vadászat, melyekbe bele lehet kapaszkodni és amelyek ellen talán még sajtópert is lehetne indítani. A következménye ennek aztán az, hogy részeket vesz szemügyre ott, ahol a részek harmóniáján a részek következetességén, a részek összefüggéseiből alakult zárt egységen van a lényeg. A különböző részek közül egyeseket persze a nyárspolgár is helyesnek mond. Sőt „elfogulatlanságának” fényes bizonyítékául ki is böki, hogy a nemzeti szocializmus 70—80 százalékaival egyetért. A szerencsétlen flótásnak persze fogalma sincs arról, hogy milyen égbekiáltó hülyeséget mondott ezzel. A magyar nemzeti szocializmus körül a lényeg tudniillik abban van, hogy vagy elismerjük a magyar hősiesség idealizmus mindenhatósági jogát a nemzet felett s ezzel nemzeti szocialisták vagyunk, vagy csak egy részét ismerjük el ennek, de ezzel máris agyoncsönkítettük az egészet: máris liberalizmust csináltunk belőle. Ilyen fából vaskarika pedig nincs.

Eszmét, világnézetet nem lehet tóldozni-fódozni. Aki pedig a nemzeti szocializmust képtelen mint világnézetet felfogni, annak a nyilaskeresztesek szervezési módszere és az új nacionalizmus kormányzati rendszere is örök titok marad. Hogy többről ne is beszéljünk: a vezéri gondolat, melyre az egész nemzet,

szocialista rendszer épül, merő ellentéte a diktatúrának, de a nyárspolgár szemében ez ugyanolyan érthetetlen, mint minden, ami a nemzeti szocializmussal összefügg.

A nyárspolgár sohasem látja a valóságot. A zsidó és zsidóbérenc újságok azt fujják neki, hogy a nemzeti szocializmus diktatura, ezt pedig mindig könnyebb tovább fujni, mint gondolkozni...

Aki nem érti meg azt, hogy a nemzeti szocializmus egy önmagában zárt, saját sarktételeivel soha ellentétbe nem kerülő világnézet, melynek központjában a hősiesség idealizmus áll s ettől értékelésben annál távolabbra esik minden, minél kevesebb idealizmus és minél kevesebb hősiesség van, az azt sem fogja megérteni, hogy a párt szervezői a nemzeti szocialista tanvonzó és eltaszító hatásait éreztetve, azon dolgoznak, hogy a különböző érzelmeteket, a szellemi képességeket megtestesítő embereket az eszmének megfelelően rétegezzék és csoportosítsák. A nemzeti szocialista szervezet lényege: kikeresni a nép minden rétegéből az államalkotó elemeket, tehát az idealistákat s ezeket látható formációkban, mint dinamikus, élő, mozgó egységeket megerősíteni s mint egyedüli iránytadó tényezőket az alkotmányos út betartásával a nemzeti élet élére emelni. Az eszmének a Vezérben, a vezetőben, a tagokban és a követőkben meg kell testesülni. A szervezetben tehát mindenki csak ott helyezkedhet el, ahol képességei szerint legtöbbet tehet a nemzeti szocializmus fejlődése érdekében. A Párt szervezésében így az eszme, a közös világnézet az a kapocs, amely egybe fűzi a nemzeti szocialistákat, akik között a Vezér csupán az első a hasonlók között. Nem a rettegett, a parancsokat osztogató gögös diktátor, akitől félni kell, hanem éppen ellenkezőleg, a legjobb bajtárs, aki elől jár azon az úton, melyen minden nemzeti szocialista maga is haladni akar. Innen van aztán az, hogy aki ellentétbe kerül a Vezérrel az az eszmével s így a nemzeti szocialista szervezettel is szembe kerül, amely fejlődése közben állandóan dobálja ki magából a beléje került idegen elemeket. Ahol nincsenek még a Pártnak így funkcionáló formációi, ott nemzeti szocializmus sincs, ott legfeljebb bitorolják egyesek a nemzeti szocialista nevet, akiknek elhallgatására előbb-utóbb sor kerül.

A diktatúrában a diktátor egyik alattvalójával állandóan sakban tartja a másikat. A diktátornak nincs népben gyökerező elve (mint a Vezérnek), nincs tehát a nép tömegeivel közös eszmei alapja s így senki sem tudhatja, hogy a fentről jövő parancsok kinek az ügyét szolgálják. Annál többször tapasztalható azonban, hogy a diktátor kihasználva egyes törető emberek lelketlen önzését, eltiportatja velük mindazokat, akik nem akarnak neki vakon engedelmeskedni. A nép vágya, a vele közösen történő nemzet-

„A jövőben egyetlen zsidónak sem — legyenek bármilyen nevűek — szabad megengedni a betelepülést az én írásbeli engedélyem nélkül. Nem ismerek az országra nézve gonoszabb pestist, mint ezt a nemzetet, amelyik csalással, uzsorával, pénzűzérkedéssel koldusbotra juttatja az embereket. — Mindenféle olyan üzlettel is foglalkoznak, amelyekből más becsületes ember undorral fordul el. Ezért amennyire lehet, távol kell tartanunk, sőt csökkenteni kell őket.”

(Mária Terézia.)

„A demokratikus eszmék megbuktak és ma már nem egyebek, mint fertőzési góccok és a bolsevizmus csatlósai.“

(Mussolini.)

építő munka közös öröme itt mind nem számítanak, — egyedüli irányadó tényező a diktátor akarata. A diktatura tehát a nemzeti szocialista, illetve a fasiszta vezéri elv rendszerének merő ellentéte.

Az olasz és a német nép tömegei például ezer jelét adták már annak, hogy rajongásig szeretik és mindenekfelett elismerik Mussolinit, illetve Hitlert s így a Duce és a Führer kormányzatát az olasz, illetve a német népnek csak a gonosz, romboló elemei érzik diktaturának, de ezekkel szemben a józan ész minden törvénye szerint a legteljesebb elnyomás igenis indokolt és a köz szempontjait nézve helyes.

Ki tud azonban oly esetről, amikor az orosz nép óriási tömege valamilyen megkapó formában jelét adta volna annak, hogy Lenin, Trockij, vagy Stalin rajongója? A Szovjetnek csak ott vannak rajongói, ahol nincs még uralmon. Ahova csak a kommunista propaganda jutott el és ahol nem kóstitották még meg a bolsevista gyakorlatot.

De mit tud mindezekről a dolgokról az a valamikor okosember számba menő politizáló nyárspolgár, aki súlyos bizonyító erővel bíró jelenségeket mégcsak érzékelné sem képes. A szájába adnak egy frázist és ő aztán fujja a hamis melódiát és nélkül. A nemzeti szocializmus pedig minden vaklármára ellenére nő és fejlődik, miközben kiépíti a munkaállam kiharcolásához és ennek kormányzásához szükséges szervezeteit. A nemzeti szocializmus egy új világot épít, kiemeli (többnyire az ismeretlenség homályából) a nemzet legjobbait, a hősi idealistákat s előbb-utóbb oda juttatja a nyárspolgárokat, ahova valók, ahova eredetileg szánta őket: a nagy feladatok megoldására egyesítendő nemzet legutolsó soraiba. Így igaz. A liberális világ felszínére került okosakból a nemzeti szocializmus hátul kullogó szamarai lesznek.

A NYERTES.

„Ha kettő veszekszik, nyer a harmadik.“
Régidő óta mienk a harc, és
„Ő“ a harmadik.

Fondorlattal uszít, mi egymásnak megyünk.
Ürült zsebünk mutatja, hogy itt volt
„Ő“ a harmadik.

Két embert már megint összeugratott.
Ádáz harc folyik, csinálja gseftjét,
„Ő“ a harmadik.

HORVÁTH JÓZSEF.

Zsidó képmutatás Itáliában

„ari“ tudósítónk írja Milanóból: „Itáliában egyre erősbbödő antiszemita közhangulat észlelhető. Ez elsősorban a világzsidóságnak a fasiszta Olaszország ellen irányuló minden gátlás nélküli izgatásaira vezethető vissza. Itália zsidói most nagy aggodalommal néznek az események elébe. Már eleve mindenféle védekező intézkedéseket léptettek életbe. Tiltakozások, határozatok, petíciók, a lapokhoz intézett levelek tömegeivel próbálják bizonyítani, hogy mennyire fasiszta-érzelműek.

Igy a „Popolo d'Italia“ 1937 június 17-iki számában egész sorát közli a zsidó leveleknek, melyekből túltengő hazafiság és ellenszenves sovinizmus csendül ki. Egy dr. Croccolo nevű zsidó Milanóból egyebek között ezeket írja: „Vallási tekintetben lehet valaki hívő vagy nem hívő, lehet kötelességteljesítő vagy kötelességmulasztó, — ez csak lelkiismeret kérdése, amely csak az egyénre tartozik. A hazával szemben azonban nincs helye ilyen különbségeknek, sem pedig vitának, vagy bármely kikötésnek. Már maga a pusztá kételkedés is rettenetes árulás. Ezért mindig és kizárólag egységyedül csak százszázalékos olasznak éreztem magam mindig és soha semmi másnak. Számomra egy idegen zsidó idegen és ha egy ellenséges államhoz tartozik véletlenül, úgy halálos ellenségem is.“

Szervilis módon ilyenféle loyaltást hangsúlyozó kijelentésekben egymást szinte túlszárnyalják a zsidók, noha ilyen kijelentéseket senki sem kért és nem is várt tőlük.

A trieszti gazdag, ősi zsidó hitközség azonban ugyancsak melléfog ezen a téren. Annakidején, amikor Trieszt még Ausztriához tartozott, ez a népes és gazdag izraelita hitközség ismételt hűséget fogadott az osztrák-magyar monarchiának. Ma pedig velünk, olaszokkal a következőket akarja elhíttetni:

„A több évszázados olasz eredetre visszatekintő trieszti izraelita hitközség minden időben hozzájárult az olasz civilizáció terjesztéséhez és a legsúlyosabb elnyomás idején is kifejezetten olasznak vallotta magát. Az irredentizmusnak összeesküvéket és áldozatokat adott és legjobb fiait veszítette el a nagy háborúban. Minden alkalommal megváltozhatatlanul és hátsó gondolat nélkül hű maradt az örök olasz haza ideáljához.“

Verböczi István mondta az 1524 szeptember 8-i országgyűlésen: „A legragadozóbb és a legkegyetlenebb emberek, sőt a félzsidók sincsenek már közhivatalokból kizárva, kikhez, mivel a kincstárt gonoszságuk már kimeríté, a legkisebb szükség esetén kénytelenek vagyunk folyamodni, hogy nagy uzsorán pénzt kölcsönözzenek.“

„Az 1930. évi népszámlálás Magyarország lakosságát 8,688.000 főben állapította meg. Ugyan- ebben az időben Matolcsy Mátyás és Varga István szerint az egész nemzeti jövedelem 4636 millió pengőt tett ki. Az 5 százaléknyi, 444.000 főt ki- tevő zsidóságra ebből 24 százalék, vagyis 1112.64 millió pengő jut, míg a 95 százaléknyi, 8,244.000 főnyi magyarságra 3523.36 millió pengő. Ezekből a számokból megállapítható, hogy míg minden zsidóra átlagban fejenként 2506 P évi jövedelem jut, addig a magyarokra átlagban fejenként csak 427 pengő esik. A zsidók jövedelme és ezzel együtt életszínvonala is hatszorta kedvezőbb, mint a ma- gyarságé.“ (Bosnyák: Magyarország elzsidósodása.)

Joggal zárja le a Popolo d'Italia ezeknek a nyi- latkozatoknak a közlését azzal a megjegyzéssel, hogy további közlésükből már csak bizantizmust lehetne ki- olvasni. A zsidókérdés megvan és ezt sehol sem, Itáliá- ban sem lehet elkerülni.

Eddig a Popolo d'Italie cikke. „Az egész zsidó hűségfogadalom és bizonykodás a fasiszta Itália iránt, nem egyéb, mint közönséges szemfényvesztés. A világ- zsidóság jelszava egyre izzóbban „Halál a fasizmusra!” Itáliában azonban a zsidók képmutatónak a „legbuz- göbb hazafiak” és velünk, olaszokkal mindenáron azt akarják elhíttetni, hogy ők a világ leghűségesebb fasisztái. Hasonlóképpen viselkedtek a zsidók a nagy világ- és zsidóháború alatt Németországban is. Egyik oldal- ról folyton nagy hazaszeretetüket zengték és nem győz- ték hangsúlyozni, hogy milyen hűségesek ők a császári házhoz, a másik oldalról azonban megmérgezték a nép lelkét, elvették a győzelembe vetett hitét, előkészítették a hátulról jövő tördőfést, amelytől Németország és a császárság összeroskadt. Juda maga kapaszkodott fel a Hohenzollernek üressé vált trónjára és uralko- dott korlátlanul Németországban, amíg ennek az uralom- nak 1933 ban véget nem vetettek. Mi, olaszok a német példából okulni akarunk.“

Világszolgálat.

KÖSZÖNET

a „Békésmegyei Közlöny” t. Szerkesztőségének folyó évi augusztus hó 24-én az Erzsébethelyi Földmunkás Daloskör zászlószentelésével kapcsolatban „Músonon kívüli” közleményéért.

Köszönetet mondok azon, rám nézve igen értékes támogatásért, miszerint harsogó cikkével segítségemre sietett Jerikó falainak ledöntésére. Ily irányú és hangú közleményeit a jövőben is hálás köszönettel veszem.

Igen helyesen jegyezte meg, hogy az utóbbi idő- ben csaptam fel nyilas gitátornak — de ezen utóbbi idő gkkortól dotálódik, amikor még a csabai zsidók fütyülővel és batyuval járták a várost és tensúrnak tisztelte őket a gettó környéke.

Falta Jenő.

Talált tárgyak

A kánikula elől sokan a Körös hús hullámaiban kerestek enyhülést. Így cselekedtek Kohn Ernő és Fried- mann Dezső budapesti polgárok is, akik a gyűjtés fáradalmi után a szent fürdő helyett a csabai ingyen- strandon kerestek üdülést. A hanyagul levetett ruhák- ból kihullott egy-két olyan dolog is, amit bizony nem szükséges be nem avatottaknak látni. A két fiatal- ember ezt nem vehette észre, így történhetett meg, hogy az avatatlan, de becsületes megtaláló kezeibe került, aki igyekezett a talált tárgyakat a rendőrség- hez beszoigáltatni.

Mi, akik szemtanúi voltunk a tárgyak megtalá- lásának, egy-két pillantást vetettünk a talált iratokba, majd pedig sikerült azt lemásolnunk, hogy lapunk hasáb- jain keresztül segítőkészet nyújtunk a rendőrségnek a károsultak megkereséséhez, hogy a talált iratokat át- nyújthassák azoknak.

A talált tárgy egy gyűjtőív, egy orvosi bizonyít- vány és egy fényképre írt személyazonosságot igazoló lap volt. Teljes, hiteles szövegét itt adjuk:

„Két palesztinai kivándorló kérelme a nemesen érző zsidó társadalomhoz! Jelen sorok felmutatója, Kohn Ernő és Friedmann Dezső, aki a mezőgazda- sági Hachsarát elvégezte, Palesztinába szándékozik kivándorolni, de mivel nagyon szegény és mások támo- gatására szorul, kérjük a nemesszívű hitrokonainkat, fent nevezett chalucot anyagilag és erkölcsileg támo- gatni méltóztassanak. Ezen nemes cselekedetükért kér- jük a Mindenható áldását Önökre. Budapest, 1937 március 1. Hittestvéri üdvözléssel: dr. Fényes Béla, M. C. Sz. Noár Szakosztálya, Budapest.”

A gyűjtőív természetesen hatósági engedélynél- küli volt, 21170 P-t gyűjtöttek rajta.

Orvosi bizonyítvány:

„Kohn Ernő, mint chaluc szabályosan igazolta magát. 1937 június 8. Dr. Brunner Lajos sk. orvos. Budapest, Batthányi 17. Szent Anna utca 10.”

„Chaluc igazolvány. Igazolom, hogy Kohn Ernő csoport (Noár Hádái) született 1913., 1932. év V. 1. óta a csoport tagja. Kiképzésbe lépett 1936 VIII. 23. Igazoltatott 1936 XII. 15. M. C. Sz. Noár Szakosz- tálya. Budapest. Dr. Fényes Béla sk.”

Abban a reményben, hogy így nyilvánosságra jutott szöveg ismeretében a károsultak könnyebben megkerülnek és a jól indult gyűjtést tovább folytathat- ják. Nyugodt lelkiismerettel hisszük, hogy ha anyagi- lag nem is, de erkölcsileg mi is támogatásban része- sítettük a kivándorolni szándékozó ifjakat.

(Vajjon sokan készülnek Palesztinába? Mikor indulnak? Kérünk felvilágosítást az adakozóktól.)

A zsidóság lelke a Talmud tükrében.

Edmond Fleg, a francia zsidóíró „*Miért vagyok zsidó?*” c. kis művében többek között édes melankóliával kérdezi: „Micsoda vád van még hátra? Azt mondják a zsidó már zsidó voltánál fogva is forradalmár? Ha morális, szociális és internacionális haladás forradalmat jelent, akkor igen, de ha a forradalom erőszakot akar jelenteni, akkor nem.”

Az ember dörgöli a szemét és végignézi a világot döngető nagy morális, szociális és gazdaságpolitikai kataklizmákon, okain és okozóin... Mi ez? Butaság? Jóhiszemű vakság, vagy gonosz elvetemültség? Vagy azt hiszi Edmond Fleg, hogy a zsidótörekvések és ezek elméleti forrása, a Talmud-tanok még mindig kizárólagosan a zsidó előtt ismereteseek?

Mi a zsidó morál? Miből, mely ősforrásokból merítette alaprendszerének elméletét és tartalmát? Micsoda lelkiség determinálja a zsidóvallás és erkölcs tan helyzetét és viszonyát a más népek közületében és melyek az ő élesen elhatároló ismertetőjegyei? Az ősforrás: az Ótestamentum és Mózes, a teológiai könyvek: a Talmud, Schulchan Aruch stb.

A történelemben ismert népek, a fetisimádók erkölcstana is, az emberi lélekben szunnyadó istenmegismerés vágyából, tehát metafizikai szárnyalásból vont le állati indulatait fékező és korlátok közé szorító alapelveit. Az erkölcsi élet kialakításában a legerősebb és leghathatósabb impulzus éppen az a vágy és célkitűzés volt, hogy az állati világ fölé emelt Isteneszmény tökéletességét a társadalmi életben megközelítse és megvalósítsa. A főtörekvés minden népeknél tehát a nemesedés, az erkölcs elmélyítése, a harmónikus közösség megteremtésére irányult.

A zsidóerkölcs és vallás rendszereiben hiába kereszük ezeket az egyetemes nemes törekvéseket jellemző ideológiákat. Mint már Schopenhauer mondta:

„a zsidóság egy szörnyű harciriadó minden meglévő másfajta magasabbrendű lelkisége ellen.”

Epe, egy bomlasztó áradat a népek medrében, melynek szelleme a zsidóság embertani adottságaiból, tehát az önmagából kitermelt és saját magát megtestesítő vallásbölcseletéből tört elő.

Egy elszigetelten álló, de követői szét-szórtsága által mégis az egész emberiséget veszélyeztető „f a j m o r á l”, mely vérszomjjal, kiengesztelhetetlen bosszúvágygal a külbőrre mázolt „humanizmusa” alatt, veti magát a rendre és kiegyensúlyozottságra törekvő keresztény világ épületére. Vallása és erkölcsi fudamentuma a szertelen önimádás és a teljesen indoko-

latlan hit saját felsőbbrendűségében, a háttartalan gyűlölet és Jehova, az isteneszmények egyik legvéresebb alakja, a bosszúállás és megtorlások atyja.

„Jehova megengedi, hogy ontsd a nem-zsidók vérére...”

(Midrasch Wajjikra rabba c. 13.) „Minden zsidó, aki az istentelenek vérére (nemzsidók) ontja, olyat cselekszik, mintha Istennek áldozna...” (Talmud: Bamidmer rabba c. 21. és Jalkut § 772.)

A zsidók vallásbölcseletében a legtrikább esetben találunk emelkedettségre valló törekvést és csupán egy célkitűzéssel találkozunk, mely egyetemes vonást visel magán és ez az ugynevezett világuralmi, az örültséggel határos egyeduralmi törekvés: a nemzsidók rabszolgaságba törése és totális leigázása. Tehát még ebben a célkitűzésben is van valami sátáni, sőt, talán ebből származtatható le az az irtalmatlan, gyakran véres törtetés és garázdálkodás, melynek manapság is szemtanui vagyunk ott, ahol, mint Oroszországban, vagy Magyarországon a kommun alatt és Spanyolországban, a tényleges politikai hatalom is a zsidóság kezébe kerül.

De semmi szépet nem mondhatunk a zsidók praktikus életét meghatározó erkölcstanáról sem. Hiszen az erkölcs szerves kapcsolatban áll a vallási elgondolásokkal és az utóbbiaknak kritériuma egyuttal körülhatárolója a cselekvések értékelméletének is.

A zsidóság érvényesülési ereje ebből a szellemből táplálkozik, melynek alapmotívumai megint csak az önzés, kapzsiság, szadizmusra való hajlam, gyűlölet stb.

általában a keresztény és minden más társadalmi egyet erkölcsi világszemléletének a lehető legveszedelmesebb rombolója. Mintha a zsidóság a világ egyetemes okszerű dualizmusához hasonlóan megtestesítője volna az emberi morál dualizmusának.

Tudniillik a zsidóság erkölcstanában csak úgy hemzsegnek az erkölcstelenségek és a bennük uralkodó szellem a ragadozók korlátlan mohóságára emlékeztetnek.

Nincsen bennük semmi fenkölt, nemes és emberi. A zsidó Marx valóban jellemezte fajtája egész morálkomplexumát eképpen: „Mi a zsidóság világi alapja? A prakti-

„Minden reform csak akkor jár a remélt eredménnyel, ha azt idejében hozzák meg. Ez a történelem megcáfolhatatlan tanulsága. Még az esetleg idő előtt bevezetett reform sohasem vezetett forradalomra. A forradalmakat mindig csak az idejében meg nem hozott reformok okozták.”

(Károlyi Imre gróf).

kus kíváncsi, a haszonlesés! Mi a világi vallásgyakorlata? A cserebere. Mi az ő istene? A pénz...

„Ezek azonban nemcsak veleszületett tulajdonságai a zsidóságnak, hanem egyszerűen kinyilatkoztatott és rendszerbe szedett kötelezőerejű törvénytörvények, egy kiforrott és céltudatos, a világuralom megszerzését, a népek és nemzetek a zsidók által való könyörtelen anyagi, szellemi és erkölcsi leigázását előmozdító zsidó jogrendszer, melynek irtó jelentőségét és jelenvalóságát ezáltal a mai recsegő és ropogó államalakulatok és nemzeti ellenálló erő szétzüllesztésében világosan felismerhetjük. Csak a talmudzsidóság erkölcsi felfogásán felépült ezen zsidó jogrendszeren át érthetjük meg azt a nyomasztó anyagi és erkölcsi bomlást, amelynek az okszerűségénél fogva törvénytörvényen kellett kibontakoznia ott, ahol zsidók élnek és amely szükségképpen okozója lett a modern és immár egységesen jelentkező antiszemitizmusnak.

Nem is csoda, hogy ez az áramlat oly mélyreható felháborodással tör elő a keresztény lelkekből, hiszen csak elő kell vennünk „szent” könyveiket és tanulmány tárgyává tennünk ezeket, hogy megborongva csapjuk félre a Sátán e sugalmazásait. Csak néhányat belőlük:

„Megtiltatott, hogy zsidó a testvérét (zsidót) becsapja. De nemzsidó becsapható.” (Coschen hamisp. 227. I. és 26.) „Ha egy zsidó egy nemzsidót becsapott vagy meglopott és meg kell esküdnie, úgy hamisan esküdhet, ha bizonyos, hogy hamis esküvése nem derül ki. Ha azonban a hamis esküvéssel életét kell mentenie, úgy hamisan esküdhet, tekintet nélkül arra, hogy az kiderül-e, vagy sem.” (Jore dea 259., I. Haga). „...Ha valamely zsidónak nemzsidó az üzlettársa, hogy azt karmai közé kaparinthassa és kiszípolozhassa, társulhat hozzá más zsidó is, hogy annak pénzét elvegyék. Mert az Akum (nemzsidó) java és vagyona gazdátlan. Tehát azé, aki először magához ragadja.” (Coschen ham. 165., 5. Haga.) „...Kötelesség a nemzsidó becsapása. ...aki egy Gójt szeret, az az Istent gyűlöli.” (Raschi-ból).

A keresztény nem ember, hanem dög, húscsapat, amit meg lehet sütni, ölni, vérént ontani, megbecszteleníteni stb.

Gyilkos, megdermesztő tanok! Hanem azután annál inkább bevilágítanak abba a módszerbe, amellyel oly gátlás nélküli „felsőbbrendűséggel” harácsolhatták össze a zsidók a gyanútlan Goim-társadalmak „gazdátlan” javait.

A zsidók erkölcsstana egy „tudományos” rendszerbe foglalt útmutatás, mely szükségképpen a parazita és harácsoló életmódra utalja követőit. Innen van a brutalitás azon egyedülálló foka, mely más népfajoknál

„Egész helységeket tudok, hol a szegény földművelő nép nem magának, de a korcsmáros zsidónak szánt, vet, arat. Ezen néptípusnak, kit vallásának különössége századok óta megtartott anélkül, hogy azon nemzetekkel, kiknek közepette, mint a növény tápláló nedvét elvonó gomba él, egybeolvadt vagy nationalizmushoz csak egy gondolattal is közeledett volna.” (Kossuth.)

ilyen mértékben sohasem jelentkezett. Jézus ismerte a zsidóságot egyenként és mint erkölcsi közületet és mondta:

„A ti atyátok nem Isten, a ti atyátok a Sátán, ... a Hazugság atyja.”

Azóta 2000 esztendő telt el. A zsidó erkölcsöt, a zsidó lelkiséget azóta a „szent könyvek” tanai is megduzzasztották. Ezek a szörnyű bestiák közöttünk grasszálnak és szedik anyagi és erkölcsi áldozataikat.

A Talmud és általában a zsidók „szent könyvei bizonyítják, hogy a zsidólélek képtelen a morális fejlődésre, mert spirituális képességeit az alantas empirikus, anyagi és teljesen alacsonyrendű állati vágyak determinálják. Ezek pedig öröktől fogva megbénítói voltak az eszmények felé törő akaratnak.

Hát akkor mit ért Edmond Fleg morális haladás, amelynek zsidók az előharcosai? Talán a csalást, gyilkolást, lopást stb. ...? Nem kérünk belőle! Lelkünk morális beidegzettsége tiltakozik ilyen rablómorál terjesztése ellen!

De mit várhatunk a zsidóktól politikai téren?

„...Ha a forradalom erőszakot akar jelenteni...” akkor a zsidó nem forradalmár, mondja Edmond Fleg. Ez a kijelentés oly vakmerő és szemérmetlen, mint amilyen képmutatók voltak a zsidó Marx és jóbarátja: Engels.

A marxizmus, a radikális zsidóuralom, vagyis a bolsevizmus eme keshedt előfutárja, mint társadalmi mozgalom, a szegények, kifosztottak védelmezésének hangoztatásával némi eszmeifényt csent magának és megnyilatkozásaiban valóban, mint Edmond Fleg mondja: „a prófétákhoz kapcsolódik”. Célkitűzései: a gyengék védelmezése, az emberi méltóság tisztelete, az erőszak és ököljog megsemmisítése, a gazdasági szélsőségek kiegyenlítése, a filantrópizmus, pacifizmus, a nemzeti öntudat és eszmék megsemmisítése és a nemzetek egy akolba terelése stb.

És mint Edmond Fleg mondja: ezután bekövetkeznék a zsidó Messiásnak tökéletes egyeduralma, VILÁGJUDEA boldog paradicsoma, amely, mint Juda Halevi mondja: a saját „szívébe” zárna a többi népeket és nemzeteket...

Kérdezzük: szabad-e ilyen fenséges törekvéseknek gátat emelnünk és eme prófétai úttöréseknek antiszemitizmus-sal válaszolnunk? De a gyakorlat úgylátszik ebben is tükröt mutat a perfid zsidólélek minden alantas hazugságának és a kulturvilág még idejében neszelt fel a zsidóbolsevizmus véres riadójára.

A manapság hirdetett és gyakorlati alkalmazásban meghonosított bolsevizmus, mint a statisztikák rideg adatai bizonyítják, radikális zsidóuralom, mégpedig a talmud-emplőn nevelkedett zsidók véres terror-uralma. És mindenirányú alkalmazásában megtaláljuk az Ó-testamentum és a Talmud útmutatásait a zsidóuralom megszerzésére. „A világforradalom, amelyet át fogunk élni, kizárólag a mi kezünk ügye lesz. Ez a forradalom fogja a zsidófaji főuralmat a többi fajta fölött megerősíteni,“

mondja a „Le peuple juif“ („A zsidó nép“) c. folyóirat az 1919 február 18-iki számában. Hát ez a forradalom bekövetkezett. De hol van ezekben az erőszak?

Igen! Ez a zsidó Edmond Fleg ugyanis nagy kecsesen elfordította arcát, hogy ne lássa a vajudasokat, a bolsevista világ méhében garázdálkodó talmud-torzszülötet, a hullahegyeket, a vérözönt, a zsidók ó-korára emlékeztető kínzásmódokat; és befogta fülét, hogy ne hallja a keresztények jajkiáltásait, a szétrobbantott keresztény templomok visszhangzó robaját, a kulturkincseket rabló banditák diadalordításait, az ártatlan gyermekek, anyák és férfiak halálhőrgését és a szabadjára engedett Sátán vérszomjas csámcsogását. És ez az Edmond Fleg, ez a francia zsidó, undortkeltő alakoskodással tekint a megváltó zsidóbolsevizmus tűzcsóvá felé, de mélységesen hallgat annak borzalmas erőszakosságairól, vandalizmusáról és előidézőiről, e szörnyű bestiának zsidó nemzőiről...

És még mondja valaki, hogy ők nem erőszakmentesen egyengetik a zsidó viláგuralmat... A keresztények dögök, állatok és azok lemészárlása csak nem ok arra, hogy tisztességes ember felháborodjék ezen. És lehet-e ezért valaki antiszemita? És felmerülhet e a vád, hogy ők, a „papok népe“ nem mozdítják elő a „magasabbrendű morális, szociális és internacionális haladás“-t? Háládatlan keresztények! Csúf fajzat! Ilyen igazságtalanság!... Na, nem igaz, Edmond Fleg?!

„Nagy Lajos 1360-ban kiadott rendelete értelmében minden zsidónak záros határidőn belül, ingóvagyonával együtt el kellett távoznia az országból. A zsidók által hátrahagyott ingatlanok az állam tulajdonába mentek át.“ (Bosnyák: Magyarország elzsidósodása.)

„A zsidó üzleti szellem az erkölcsiség gyilkosa.“ (Prohászka.)

„Az antiszemitizmus a keresztény erkölcsstan és a keresztény társadalmi rend reakciója s mint ilyen a legjogosultabb mozgalom.“

(Prohászka, 1893.)

Tükröképek a csabai életből.

I. Kényszerülve vagyok elmondani egy kis történetet, amely történet mély nyomot hagyhatna minden becsületesen gondolkodó magyar emberben. Történt ugyanis, hogy az egyik érettségizett fiatal diák mamája kedveskedni akarván a fiának, zsidó cégtől vett egy öltönyre való anyagot, de elfelejtette levenni az anyagot körülvevő galiciáner üzleti csomagoló-papírt, így történhetett meg, hogy az anya legnagyobb csodálkozására a kis családi botrány, amely lejátszódott azzal, hogy a szépnék mondott és a zsidó cégnél vásárolt anyagot a diák egyenesen visszautasította azzal, hogy inkább jár majd újra a régi, de keresztény cégnél vásárolt ruhájában, mint ebben a galiciánertől vásárolt elkészülendő ruhában.

Természetes, hogy az anya kényszerülve volt szégyenpírral az arcán az anyagot visszajuttatni. Úgy látszik, hogy néha a gyermekben még mindig nagyobb a faj-, nemzet- és a kereszténykultúra iránti szeretete, mint az anyáké, akiknek pedig kötelességük volna őket erre oktatni. Hát igen. Kedves Asszonyom, jogosan éghetett az arcán az a szégyenpír, amit a kedves diák fia hazája iránti való rajongása helyezett az Őn arcára.

Ti pedig volt osztálytársai és barátai — magyar fiatalság — minden szégyenkezés nélkül tanulhattok fajszeregetet, nemzeti kultúra és nemzeti vagyonmentést.

*

II. A másik epizód egy tisztviselő család vacsoraszatánál zajlott le. Tudniillik egy keresztény kereskedő által árusított, de egy galiciáner nagy baromfikereskedő csirkebelein fölhízalt disznókolbász került az asztalra.

A családban mindenki nagy étvággal fogyasztotta a vacsorát, csak a kis gimnazista Gyurika marad teljesen tétlen, amikor látja a kolbász márka cégjelzését. — Később szótlanul feláll s nem vacsorázik semmit sem, inkább éhen marad amint Ő mondja, de akkor sem eszi meg a galiciáner kóser kolbászát.

Igazad van Gyuri! Bár már ott tartanánk, hogy minden magyar ifjú így gondolkozna, akkor újra mi lehetnénk saját portánkon a parancsolók, nem pedig az idegenből ide csöppent kizsákmányoló és kiuzsorázó galiciáner had.

Első nyilas nagygyűlés Mezőberényben 1937 június 6-án.

Ez a címe annak a kiállításban és tartalomban nagyjelentőségű könyvnek, melyben a mezőberényi nyilas nagygyűlés előadóinak nagyszabású beszédeit gyorsírói feljegyzések alapján bocsájtják a nyilvánosság elé. Dr. Oldh Ernő, Szikszay Béla, Buzás Márton, dr. Dücső Mártonné, dr. Fehér István, dr. Svaszta Gyula, ifj. Roósz József és N. Schultz József beszédeit öleleti fel a fényképekkel díszített könyv. Az egyes szónokok beszédei mind megannyi tanulmány a nemzeti szocializmus eszmeköréből népies feldolgozásban. A könyv végig olvasása azt az érzést váltja ki az olvasóból, hogy tömörebben, szebben és érthetőbben kevés munka foglalkozott a nemzeti szocializmus lényegéről. A könyv ára 60 fillér. Kapható a „Turul” Keresztény Sajtóirodában, Békéscsabán, II., Andrásy-út 12. sz.

Ők ilyenek

Autó megy a szomszédutányába, szinte hihetetlen, nem akarok hinni szemeimnek, de tény, mert a berregést is hallom, tehát nem káprázik a szemem.

Mi lehet ott, talán a városból jöttek az ügyvéd urak foglalni, vagy árverezni a banktól — csak ilyen esetekben jár erre autó — vagy, Isten ments, nem is merek rágondolni, talán már át is veszik a földjét és új szomszédot kapok. Vajjon ki lesz az új szomszédom, Grün, Schwartz vagy Turteltaub?

De már jön is a szomszédom kisleánya, lihegve mondja: bácsi, legyen szíves átjönni, édesapám hivatja. Puff, benne vagyok. Mit tegyek, átmenjek? Én legyek a tanu, hogy miképen végzik ki szomszédom? Megyek, legalább edzem magam arra az időre, ha rámkerül a sor.

Átérve, látom az autót az udvaron, mindenki a házba van, apraja-nagyja, én is bemegyek, de olyan érzéssel, mintha halottat látogatnék. De uramfia, mi van itt — hála Istennek nem árverés, nem is foglalás — egy egész szövetkereskedés, asztal, székek, ágyak tele vannak teregetve szövetekkel. Szomszédasszonyom azzal fogad, hogy segítsek neki kiválasztani az ura részére valami jobb szövetet. Az autóvezető beszél, kérem ez 40, ez 50, ez a szép csíkos 65 pengő. Közbe mindig odafordul a társához, akinek az orra görbe, füle pedig igen fura állású. Kértem tőle, magáé ez a portéka? A kocsivezető azonnal hozzám

jön és mondja, kérem ez az úr nem tud egy szót sem magyarul, német, ez valódi német. A kocsivezető németül kérde az árakat, az pedig németül mondja: fünfundfünfzig. Én is beleszólom az alkudozásba és mondom a kocsivezetőnek, hallja, ez a maga gazdája zsidó. Nevetve mondja, bizony zsidó e. m. a f. De hiszen akkor magát is m. e. a f., mert maga is zsidó. Kéz- és lábbal szabadkozik, hogy ő nem zsidó.

A szomszédasszony panaszkodik, hogy nincs pénze, mert még nem adták el a búzákat. A kocsivezető kijelenti, hogy ők búzákat is elfogadnak, van zsákjuk is az autón. A búzákat 22.50 P-be, ha tiszta 23 — pengőbe számolják. Egész komoly alkudozás kezdődött.

Kezdett a dolog komollyá válni, a szomszédasszony olyan árat ígért a szövetnek nevezett rongyért, hogy feltétlen odaadják neki. Kifelé indultam. Hová megy? — kérde a szomszédasszony — nézze ezt a kék szövetet, ugye jó? Én menetközbe szóltam vissza a konyhából, megyek a csendőroket fogadni, már itt jönnek a kisdüllön. Ami ezután történt, azt nehéz leírni. A németnek nevezett zsidó pillanatok alatt megtanult magyarul, felnyalabolta a szöveteket, társára ráírt — magyarul — fogd te is. Mint a szél, úgy repült vele, hajtogatlanul beledobta az autóba a szöveteket, gyorsan-gyorsan, — biztatta társát magyarul. Annyira siettek, hogy a hátsó udvaron mentek ki, a tarlón keresztül, szinte menekültek. A rendszámukat azonban sikerült leolvasni. A szomszédom kérde, hol vannak a csendőroket? Hisz ha itt volnának, nem menekültek volna meg, így csak azt értem el, hogy

magukat nem csapták be. Vigasztaltam a szomszédot, ne sajnálja, hogy nem vette meg azt a kelmét, hiszen lehet Csabán kapni eleget, majd vesznek ott. „Veszünk-veszünk, de ott is csak ezektől” és fejével biccent arra, amerre az autó ment. Környék tanyatulajdonosai szerint nincs hét, hogy ne kapnának ilyen látogatást, csak az a különbség, hol angolnak, hol németnek, hol meg olasznak vallja magát a házaló zsidó.

Felhívjuk az illetékes hatóságok figyelmét, hogy 366 AC rendszámú — barnára festett — személyautón két ismeretlen egyén a tanyákat járja és ott engedély nélkül textiláruval házalnak.

Zsidó életpályák.

III. A zsidó sajtó.

A zsidó élelmesség és előrelátás elsőnek ismerte fel a sajtó óriási jelentőségét és fontosságát a közvélemény alakításában s gazdasági erejének felhasználásával az egész világon igyekezett hatalmába keríteni a sajtót s főként az egész műveltebb emberi társadalom mindennapi szellemi táplálékát, a napi sajtót. És nem elégedett meg azzal, hogy birtokába vette minden nemzet sajtóját, hanem befurakodott az ezeket híryanaggal ellátó hírszolgálati központokba is, amivel elérte, hogy az egész világ hírszolgálatát és sajtójának egyöntetű irányítását hatalmába kerítette.

Hazánkban a hírlapirodalom annak megindulásakor kizárólag magyar írók kezében volt, de a kiegyezés után, a zsidó liberalizmus uralomrajutása korában teljesen átsiklott a zsidók kezébe, úgy hogy a kommunizmus letöréséig az egész magyar sajtó hatalmukban volt s csak a nemzeti és keresztény irány fellobbanása teremtett újra néhány keresztény lapot a Központi Sajtóvállalat megalapításával s a fajvédő Szózat megjelenésével s az oláh megszállás alóli felszabadulásakor itt a „Körösvidék” megszületésével. Ezek a szilárd alapokon nyugvó vállalatok dacolnak minden nehézséggel s lassanként lépésről lépésre hódítják el a tisztább látású olvasóközönséget az állandó mételty hintő zsidó sajtótól, amelynek mind érezhetőbbé válló versenytársait a Gömbös kormány teremtette meg, a nép legszélesebb rétegei által hozzáférhetővé tett Függetlenséggel, valamint az Esti Ujság, Uj Magyarság, Virradat és Nemzetszava megjelenésének engedélyezésével. Így ma már nem szorul az őslakosság a zsidó sajtó bomlasztó, faji érdekeket szolgáló sajtótermékekre s csak öntudatra ébredésén múlik, hogy felszabaduljon a zsidó sajtó mérhetetlenül károsító befolyása alól.

Nézzük csak kissé közelebbről, hogy miben rejlik a zsidó sajtó mérhetetlenül károsító hatása az egész nemzet életére.

A legtöbb olvasó észre sem veszi, hogy milyen sajtóterméket vesz a kezébe s így kerül öntudatlanul az alá a káros befolyás alá, ami a zsidóság hatalmának erősítését és saját fajtánk háttérbe szorítását eredményezi. Mert éppen abban rejlik a zsidó sajtó legnagyobb veszedelme, hogy észrevétlenül lopja be magát a közvéleménybe azon tudat alatt, az állandó befolyás erejével tereli olyan irányban, hogy ne ismerje fel a zsidó szellem nemzetpusztító voltát s így öntudatlanul segítse a zsidó világalom erősödését és a faji öntudat és boldogulás érvényesülésének lehetetlenné tételét.

Nézzük csak, hogyan dolgozik a zsidó sajtó?

Céltudatosan és az u. n. fejlett technikával.

Céltudatosága abban nyilvánul, hogy minden hír, esemény, politikai, vagy közgazdasági kérdés, társadalmi életet érintő megmozdulás közlésénél, fejtegetésénél, ismertetésénél, méltatásánál és bírálatánál soha nem téveszti szem elől, hogy a zsidó érdekeket szolgálja és saját fajtánk érdekét háttérbe szorítsa, arról a figyelmet elterelje, a zsidó érdekeket mindenkor általános nemzeti érdeknek tüntesse fel s annak előmozdítására a közvéleményt megnyerje.

Ezt a céltudatos befolyásolást a zsidó sajtó u. n. fejlett sajtótechnikával éri el, ami elsősorban abban nyilvánul, hogy soha még véletlenül sem tesz említést a zsidó fajról, sőt ha el nem kerülhet, hogy a zsidóságról szó essék, azt mindig csak mint vallásfelekezetet ismerteti és síkra száll a felekezeti béke megóvásának érdekében. Emellett azonban egyetlen alkalmat sem mulaszt el, hogy a keresztény vallásfelekezetek között itt-ott felmerülő ellentéteket részletesen ne fejtegesse, azok felmerülése esetén műfelháborodás alakjában azt minden módon kiélezni és elmérgesíteni ne törekedjék. Ezzel éri el azt, hogy ahelyett, hogy az egyfajú, bár különböző vallású őslakosság figyelmét és az egész zsidókérdés megoldását kezében tartó tömegeit a zsidókérdés megoldására egyesítené, azokat egymásközötti villongásokra, féltékenykedésekre szítja s ezzel azt az összetartásban rejlő erőt, ami saját fajunk érvényesülését biztosítani volna alkalmas, szétforgácsolja, szétbomlasztja, egymás ellen játssza ki, ami azt eredményezi, hogy a vallásfelekezetek szemében a zsidókérdés elhomályosul, annak létezését agyonhallgatja és eltereli a nép figyelmét a zsidó világalomratörés céltudatos munkájáról, a faji érvényesülés eltűrésének saját fajunk elnyomását eredményező következményeiről s háttérbeszorulásunk fel-

Az 1526 nov. 9-re Székesfehérvárra összehívott országgyűlés a következő határozatot hozta: „Elhatározott az is, hogy a zsidók ezen ország minden vidékéről, szabad királyi városokból és helységekből rögtön kiűzetnek.” (Bosnyák: Magyarország elzsidósodása.),

ismeréséről, sőt a zsidófaj érdekeinek nemzeti érdekként való feltüntetésével és beállításával a sajtója befolyása alá került öslakossággal elhitheti, hogy nemzeti érdekeket szolgál és mozdít elő akkor, amikor a be nem vallott, de némi megfontolással könnyen felismerhető zsidó fajúak érvényesülését támogatja, erkölcsileg azok előbbreválóságának elismerésével és anyagilag azzal, hogy pénzét ilyen célokra is áldozza.

Figyeljük csak meg a zsidó sajtó magatartását az irodalom, a művészet, a sport, a gazdasági élet terén. Ha egy zsidó szerző műve jelenik meg az irodalomban, színházban, festő vagy képzőművészetben, ha zsidó színész, zeneművész, muzsillag, rendező, feltaláló lép fel a nyilvánosság előtt, áradozó ismertetések, magasztaló bírálatok látnak azonnal napvilágot az egész sajtókórusban, óriási sikerekről kürtölik tele a világot, beszuggestálják olvasóiknak azoknak a kiválóságát és elhithetik a közvéleménnyel annak felsőbbrendűségét, akiről egy szóval sem árulják el, hogy fajtestvérik. Ha ellenben keresztény alkotás kerül nyilvánosság elé, arról legfeljebb éppen csak hogy megemlékeznek, de ha lehet, egyszerűen agyonhallgatják, teljesítményét lekicsinylik, művét közepeszerűnek, tehetségét átlagosnak tüntetik fel, sikerét elhomályosítják s olvasóik előtt az egészet jelentéktelen eseménynek állítják be.

És mit tesz a zsidó sajtó, ha egy zsidót valami sérelem éri? Fellármázza az egész világot a szent demokrácia, liberalizmus és humanizmus nevében példás megtorlást és azonnali elégtételt követel a megsértett jogrendért, de ha ezerszámra gyilkolják az ártatlan másfajú népet, arról nem vesz tudomást, azt agyonhallgatja. Szemünk előtt levő példa erre a spanyol forradalom eseményeinek ismertetése a zsidó sajtóban, amely a spanyol nemzetiek hősi küzdelmét a papok és a gyűlölt feudalizmus uralmának visszaállítását célzó lázadásnak tüntetik fel a demokrácia szabadságát megvalósító köztársaságiakkal szemben, akik a nép elnyomásban tartását akarják elérni s mélyen hallgat azokról a minden emberiségéből kivetkőzött vérengzésekről, melyek ártatlan apácákat, szerzeteseket, nemzeti érzésű tuszokat gyilkolnak ezerszámra az Oroszországból szított, egész osztályok kiirtásával járó bolsevizmus megteremtése céljából.

És ugyanezt tapasztalhattuk a nálunk dúló kommunizmus idején is. A Kun Bélák, Szamuellik és többi állatias kegyetlenségű zsidók tömeggyilkosságairól mélyen hallgatott a zsidó sajtókórus még akkor is, amikor már elmúlt a vérzivatar, de azonnal megtalálta elvesztett hangját, amikor a bűncselekményeknek a bűnőknél sokkal szelidebb megtorlására került a sor s telekiabálta az egész világot a mérhetetlen fehér terrorról, aminek lefestett rémképe elől patkányok módjára menekült a bűnösségét érző zsidók tömege, az akkor még paradicsomnak feltüntetett Németországba, ami egyszerre pokollá

„A némi érettség beállta előtt nem tanácsos a zsidófiukkal való barátkozás, mivel ezek jóval korábban érnek, mint a keresztény fiúk s igen hajlanak arra, hogy osztálytársaikat éppen nem szerencsés módon felvilágosítsák.“

(P. Olasz Péter S. J.).

vált, amikor a vörös uralom megszűnt és Hitler öntudatra ébresztette a német népet és nemzeti alapra fektette a szocializmust.

A közelmúltban tárgyalta a svájci büntető bíróság annak a zsidó fiatalembernek a gyilkossági ügyét, aki a svájci nemzeti szocialisták vezérét meggyilkolta. — A tárgyalás egész ideje alatt tele volt a zsidó sajtó hangulatkelző cikkekkel, melyekben befolyásolni igyekezett a közvéleményt és ezen át a bíróságot minél enyhébb ítélet hozatalára. Dicséretére válik a svájci bíróságnak, hogy ennek ellenére a legsúlyosabb büntetéssel sújtotta a gyilkost s hiába gyűjtöttek fajsorsosai tízezreket védő ügyvédek megfizetésére, mert bebizonyosodott, hogy az áldozat mindig a törvényes út megtartásával szolgálta pártjának érdekeit, sőt egyike a legmegértőbb és legmérsékeltabb vezető embere volt a nemzeti szocializmusnak.

Nagy veszedelmet rejt magában a zsidó sajtónak bomlasztó, tekintélyromboló, elégedetlenséget szító, mindent, ami nem zsidó becsmérő, a magánélet erkölcsitelenségeit felszínre hozó, ilyen eseteket erkölcsmételyező hangon tárgyaló szelleme, ami tudat alatt irányítja az egész olvasóközönséget, átalakítva annak egész szellemét saját képére, s elnyomva benne a vele született és belé nevelt keresztény erkölcs és gondolkodás utolsó szikráit is. Emellett észrevétlenül rontja a magyar nyelvet is, amit jellegzetes kifejezéseivel, magyartalan mondat- és szöfűzéseivel az elzsidósodott főváros nyelvére alakít s teljesen kivetkőztet eredeti zamatosságából. Különösen tapasztalható ez a folyóiratokban, a rendkívül elterjedt Színházi Ujságban, amit jellemzően és találóan nevezett el az egyik fajvédő lap leánykereskedelmi szaklapnak, mert mind szövege, mind képei egyaránt a laza erkölcsök terjedését alkalmasak előmozdítani. Mindezt fel nem ismerve vásárolja a közönség s ezzel biztosítva anyagi létfeltételeit, hozzájárul a mételey terjesztéséhez.

A zsidó sajtó nagy anyagi erejének kell tulajdonítanunk, amit a keresztény tömegek öntudatlansága biztosít számukra, hogy vezető politikusaik is odaadják magukat és szellemi termékeiket a zsidó sajtó nyilvánosságának, s egy Bethlen István, Bud János, s miniszterink nagy része a Pesti Napló hasábjain jelenteti meg értékes közleményeit, amivel egyrészt előmozdítja annak kelendőségét, másrészt erkölcsi súlyt kölcsönöz olyan sajtónak, aminőt nem volna szabad öntudatos keresztény embernek kezébe sem vennie.

Ma, amikor nagy választéka áll rendelkezésünkre keresztény nemzeti eszme szolgálatában álló sajtótermékeknek, mint az Uj Magyarság, Nemzeti Ujság, Esti Ujság, Uj Nemzedék, Virradat, Összetartás, Nemzet-szava, Képes Krónika, Uj Idők stb. saját sirunkat segí-tünk megásni és önmagunk ellen vétekezünk mindannyi-szor, valahányszor csak egy fillért is adunk annak a zsidó sajtónak, amely főbűnöse volt a világháború gyá-szos végének, a harcvonalak felbomlasztásának, az ősz-i-rózsás forradalom előidézőjének és ezzel végeredmény-ben hazánk rettenetes megcsonkításának s az ebből származó mai nyomorúságunknak és elesettségünknek.

Tegyünk szent fogadást, hogy egy fillérrel sem támogatjuk a bomlasztó zsidó sajtót s nem vesszük kezünkbe a zsidó sajtókórus egyetlen lapját sem s egy-szerre felszabadulunk annak mótelyező hatása és ön-tudatosságunkat elhomályosító befolyása alól.

Mit jelent magyar nemzeti szocialistának lenni?

Irta: DR. FEHÉR ISTVÁN, a délmagyarországi főkerület vezetője.

Szeged, augusztus hó.

Azt szokták mondani, hogy a pénz a legnagyobb úr, pénzért mindent meg lehet venni, sőt egészen mate-rialista fogalmazás szerint: a pénz a boldogság, a pénz az Isten.

Mindez ugyan tökéletes hazugság, mégis rávilágít arra, hogy milyen *hatalmas erővel szemben vettük fel a harcot*, mi, magyar nemzeti szocialisták, amikor elindultunk

a nemzetközi nagytőke uralmának (kapi-talista gazdasági rend) és az ugyancsak anyagi alapokra felépített, fenyegető bol-sevizmusnak megdöntésére.

A mi erőnk, amit megvásárolni semmivel sem lehet,

a becsület, amely nagyobb, hatalmasabb a világ minden pénzénél együttvéve.

Gigantikus, fantasztikusan nagy az a küzdelem, amelyben ez a két világmozgató hatalmasság,

a pénz és a becsület összeméri az erejét.

A harctér itt van körülöttünk, a küzdőfelek is itt van-nak. Mi vagyunk a harcosok, akiknek esetleg vér és élet árán is,

ki kell harcolnunk a becsület uralmát.

Mit jelent nemzeti szocialistának lenni? Harcolni céltudatosan egy szent célért, egy hatalmas ellenféllel szemben.

Sokszor felmerül a kérdés: megnyerjük-e ezt a háborút, vagy elveszítjük? Igazságunk és erőnk biztos tudatában a leghatározottabban válaszoljuk:

megnyerjük!

Mert nemzeti szocialistának lenni, egy szent eszméért harcolni, sokkal több hitet, erőt, kitartást jelent, mint hitvány pénzért vállalkozni egy feladat elvégzésére, mint azt zsidóbérenc ellenfeleink teszik.

Nemzeti szocialistának lenni, egészen mást jelent, mint egy régi értelemben vett politikai párt tagjának lenni. Mert ki lehet „nepista”? Az, aki helyesli a kor-mány politikáját és legfőbb álma pl. egy italmérési engedély... Vagy „független kiskazda”? Az, akinek be lévén kötve a szeme, nem lát még az orráig sem és ezért helyesli az ügyvéd-párt politikáját...

És ki lehet nemzeti szocialista?

Nem az a nemzeti szocialista, aki helyesli a ma-gyar nemzeti szocialista párt programját. Ez a nemzeti szocializmusnak csak ovodája. Amint a harc kimene-telét nem befolyásolja, hogy valaki otthon a bőrfotóly-ban helyesli-e a haditervet, vagy nem, amíg a katonák a lövészárkokban véreznek, ugyanúgy a mi küzdelemünk sem jut előbbre azzal, hogy valaki helyesnek tartja-e politikai célkitűzéseinket vagy nem. És amint csúfos kudarcot okozhat a harcoló sereg számára egy áruló, ugyanúgy ellensége mozgalmunknak az, aki sorainkban harcolt, de árulóvá lett.

Mindezek alapján, rövid tételekben összeállítjuk itt, hogy mit jelent nemzeti szocialistának lenni?

Magyar nemzeti szocialistának lenni annyit jelent, mint:

1. Ismerni, tudni a magyar nemzeti szocialista párt programját és hinni ennek egyedüli bol dogító voltában.
2. Harcolni ennek a szent célnak eléréséért, min-den idő, anyagi, szórakozás, pihenés, s ha a szükség úgy kívánja, az élet feláldozásával is.
3. Tudni azt, hogy harcot nyerni csak vasfegy-elemmel lehet, ezért a vezetőknek feltétlen en-gedelmeskedni, saját akaratunkat, felfogásun-kat, ha kell, véleményünket a vezetők akara-tának és véleményének alárendelni.
4. Örökké a becsület útját járni, arról soha egy hajszálnyira le nem térni.
5. Minden magyar nemzeti szocialistát, legyen az gróf vagy kubikus, igaz magyar testvér-nek tekinteni.

„Léte kényszeríti a zsidót arra, hogy hazud-jék és pedig, hogy szakadatlanul hazudjék, ugyan-úgy, ahogy az északi népek pl. kénytelenek állan-dóan meleg ruhát hordani.” (Hitler: „Harcom” 247. oldal.).

6. Törekedni új emberré válni, aki szakít a liberális világ felfogásával és közeledni mindig a tökéletes felé.
7. Soha egy pillanatra nem csüggedni, mindvégig kitartani és fanatikusan hinni a győzelemben.
8. Az eszmét, az eszméért való harcot minden földi dolognál magasabbrendűnek, szentebbnek tartani és egy világért el nem árulni.
9. Lemondani mindenről a nagy közösségért.
10. Tudni azt, hogy minderre a magyar jövőért, gyermekeinkért és hazánkért való felelősség kötelez bennünket.

Nemzeti szocialistának lenni, azt jelenti, hogy mindezen feltételnek meg kell felelni.

Aki a tíz pont közül kilencnek megfelel, de közülük akármelyik egynek nem, az lehet úgynevezett jó hazafi, lehet zsidófaló antiszemita, lehet fajvédő, vagy jobboldali, lehet antikapitalista vagy antibolsevista, de nem lehet jó magyar nemzeti szocialista és így nem lehet részese a boldogabb magyar jövő kiharcolásának és megalapozásának.

Mi a szociográfia?

A szociográfia tárgyát és célját maga a szó tökéletesen megadja: a társadalom rajza, a társadalom leírása. Foglalkozik a legkülönbözőbb társadalmi rétegekkel: a parasztsággal, az ipari munkássággal, intellektuel társadalommal, a tanyai, a falusi, a kisvárosi, a nagyvárosi emberekkel. Figyelme kiterjed a vizsgált közösségek minden olyan életmegnyilvánulására, ami lényeges ennek a közösségnek a szempontjából. Így a vizsgált közösség *megélhetési viszonyaira*: miből él, mennyit keres, hogyan táplálkozik, hogyan ruházkodik. *Közművelődési viszonyaira*: milyen a közösség műveltsége, esetleg milyen arányú az analfabetizmus, hogyan gondoskodik gyermekei iskolázásáról, neveléséről, milyenek az iskolái, elegendők-e, továbbá mik az olvasmányai (könyvek, újságok). *Egészségügyi viszonyaira*: mik azok a betegségek, amik leginkább pusztítják a közösséget, milyen a gyermekhalandóság, az emberek lakása mennyire egészséges, a közigazgatás kellőképpen gondoskodik-e a közösség egészségügyi védelméről stb.

Ezek a legfőbb szempontok vizsgálatainál. Természetesen a felsorolás nem teljes, de nem is szükséges a mi szempontunkból. Önkénytelenül felvetődik a kérdés: mi a szociográfia viszonya a néprajzhoz és a néplélektanhoz, mi a különbség ezek között? Ezek bármelyikén dolgozva átcsúszhatunk szomszédterületre. Az éles határt ezek között megvonni nem lehet, ezek egymást támogatva haladnak egymás mellett.

„Ha a zsidók ezen a világon egyedül lennének, akkor megfulladnának a piszokban, szennyben és gyűlöletteljes küzdelemben próbálkoznának egymást rászedni és kiírtani, stb. stb.” (Hitler: „Harcom” 244. oldal.).

Mi a szociográfia jelentősége? A szociális társadalom számára a szociográfia adatai problémákat szolgáltatnak. Ezeket a problémákat a szociális társadalomnak meg kell oldania, mert minden egyes probléma megoldása egy közösséget és ezen keresztül a nemzetet erősíti. Az erősödés pedig minden esetben az életre való nemzet előtt lebegő cél.

A szociális társadalom azonban csak az elképzelésben létező valami, amit a valóságban többé vagy kevésbé közelít meg a társadalom. A szociográfia adatai, a szociográfiai munka nagyban hozzájárulnak egy társadalom szociálissá való neveléséhez.

Mi a jelentősége a magyarság szempontjából? Azt mindnyájan valljuk, hogy a megerősödésünk csak úgy történhetik meg, ha az egész társadalmunk oly szociális, kulturális stb. viszonyok között él, amelyek alkalmassá teszik arra, hogy a magyarság mindazt a nyomást, amit a mai külső körülmények reá gyakorolnak, kibírja. Ezért az egész nemzeti keresztyén társadalom érzi azt, hogy a felemelkedés és erősödés csak úgy történhetik meg, ha megoldjuk a magyar népünk problémáit.

Magyar népünkről, a legkülönbözőbb közösségeiről a szociográfia eredményei révén nyerhetünk reális képet. Ime tehát, ez a jelentősége a szociográfiai munkának a magyarság szempontjából.

Különösen nagy *jelentőséggel bír* azonban az *ifjúság szempontjából* a szociográfiai munka. A jövőendő társadalom papjának, orvosának, tanítójának, tanárának, közéleti emberének, stb. meg kell ismernie azt a társadalmat, amelyről való gondoskodás a feladata lesz. Nem vállalkozhatnak társadalmi reformok elvégzésére azok, akik a társadalmat nem ismerik. A szociográfiai munka iskola az ifjúság számára. Ez szociálissá neveli az ifjúságot, szociálisabbá, mint a mostan vezető generáció, amelyiknek ilyen szempontból nagyon rossz iskolázottsága van. Ezenfelül ez a munka helyes társadalom-szemléletet ad az ifjúságnak.

Az ifjúság igen nagy érdeklődést is mutat az egész országban ez iránt a munka iránt. Ő meg akarja majd teremteni a szociálisabb Magyarországot, gondoskodni akar a magyar népről, de nem úgy, mint a baloldal agitátorai, akik a maguk nagyon aljas céljaira ugródeszkának akarják felhasználni ezt a népet. B.

A zsidó sajtó butít és rothaszt!

Az Ököl

szerkesztősége és olvasótábora megmérte, könnyűnek találta, miről a jelen bizonyítványt állítja ki a levizsgázott

ECKHARDT TIBOR

köz- és magánpolitikusnak.

Személyi adatai:

született 50 éve,
vallása: ma már nem fontos,
foglalkozása: hivatásos politikus,
egyéb ismertető jele: ki ne ismerné?

Az alábbi tantárgyakból a következő osztályzatokat kapta, ingyenes indokolással:

Magaviselete: változó.
Külsőalakja: egyáltalában nem kiscigány.
Előmenetele: befellegzett.
Szorgalom: volt elváratai gyalázásában páratlan.
Hídtan: jeles, — könnyen átsétált a szélsőjobbról a baloldalra.

Beszéd- és értelemgyakorlat: sok beszédnek sok az alja.

Számítan: jeles, mert be tudja bizonyítani, hogy $2 \cdot 2 = 4$, vagy 5, ahogy akarod.

Fizika: elégtelen, mert nem tanulta meg, hogy mindenki annyit veszít a súlyából, mint amennyi az általa kiszorított szónoklat fajsúlytalansága.

Történelem: elégtelen, mert nem tudja, hogy Filippinél találkozunk.

Torna: jeles — a súly elvetése miatt.

Egészségtan: rossz mája és epeömlései miatt felmentve.

Vegytan: jeles, mert mindent össze tud keverni.

Lélektan: rossz lelkiismeret miatt — elégtelen.

Logika: felmentve.

Könyvvitel: elégtelen, mert mindig más könyvet visz.

Közgazdaságtan: elégtelen, mert nem tudja, hogy a földművelés nem politikai pálya.

Csillagászat: jeles, mert szeret a fellegekben tanyázni.

Alkotmánytan: az egyoldalú inzultus miatt a tantárgy kimerült.

Állattan: elégtelen, mert nem tudja, hogy kutyából nem lesz szalonna.

Iroda-lom: ügyvédjelölt lévén, nem nagy kedve lehet az irodához.

Építészettan: elégtelen az összeomlott légvárak építése miatt.

A vizsgáló bizottság döntése: tekintve, hogy közéleti pályafutása befejezést nyert, nem kell félni, hogy felsőbb osztályba léphet.

Melynek bizonyosságául a jelen okmányt díjmentesen kiadjuk, aláírás nélkül.

K. m. f.

P. H.

„R” lapok Rend kiadványa után.

„Ököl” lap olvasói és szerkesztősége.

Beszélő számok

Az egyetemek ifjúsága a numerus-clausus szigorú betartásáért nem egyszer rendezett tüntetéseket, hogy ezáltal is kifejezésre juttassa, hogy a zsidók előzőlése az egyetemeken, a keresztény ifjúság háttérbe szorítását jelenti.

Hiába vezették be a numerus-clausust, a megállapított 5·5 százalék betartása csak utópia. Nézzünk most körül a középiskolákban mi a helyzet, ahol a numerus-clausus nem jelent kötöttséget. Tekintsünk bele a két csabai leányközépiskola értesítőjébe és hasonlítsuk össze a két intézet adatait. Azért vesszük ezt a két iskolát, mert már foglalkoztunk a leányliceum elszidósodásával és ezt csak rosszindulatú beállításnak igyekeztek elkönyvelni.

A leányliceumba az 1936—37. iskolai évben beiratkozott és osztályoztatott

205 tanuló, ebből 72 tanuló zsidó, tehát 24·4 százalék.

A polgári leányiskolába az 1936—37. iskolai évben beiratkozott és osztályoztatott

337 tanuló, ebből 33 tanuló, azaz 9·8 százalék zsidó.

Különbözőbb kommentárt nem fűzünk a pusztá adatokhoz, beszélnek azok helyettünk.

Még egy adatot, ami még jobban alátámasztja állításunkat:

1930—31. iskolai évben a leányliceumba beiratkozott és osztályoztatott 252 tanuló, ebből 39, azaz 15·4 százalék zsidó.

Kérdjük, miért van ez? Miért ez a nagyfokú zsidóözlés a leányliceum és általában a magasabb képzettséget nyújtó iskolák felé?

Ebből az egy-két adatból látható, hogy a numerus-clausus bevezetése a középiskolákban is mennyire kívánatos lenne. Akkor nem történhetne meg, hogy az egyes középiskolákban való felvételi kérelmeket elutasítják, mert a létszám betelt. Sajnos, ez így van. De olyanokkal telt be, akiknek a nagyszámban való ott-tartózkodása igazán nem volna kívánatos.

INNEN-ONNAN

Kétféle elbánás.

A színzsidó nagykereskedelem látja el a kiskereskedők tízezreit áruval. A magyar kiskereskedők a vásárolt és készpénzzel kiegyenlített számlájukból 3 (három) százalék engedményt kapnak a zsidó nagykereskedőtől, a zsidó kiskereskedők 14 (tizennégy) százalékot. Ez a megdöbbentő közgazdasági rejtély a közelmúltban egy bírósági tárgyaláson nyert bizonyítást.

Csepreg. Sopron megye, járási székhely. Szereplők: Döbrentey Zoltán magyar üvegárú kereskedő, Stern Imre zsidó üvegárú kereskedő, azelőtt suszter. A zsidó ellen magyar testvérünk tisztességtelen verseny címén feljelentést tett. Amint a tárgyaláson kisült, Engelmann Jenő és Károly, Tischer Heinrich szombathelyi, ifj. Eizler Mór pápai orth. zsidó nagykereskedők Stern zsidónak 12—14 százalék árengedményt adtak, Döbrenteynek 3%-ot, ha készpénzzel fizetett. A zsidók mind eskü alatt vallották, hogy a 12—14%-ot megadták Sternnek. A bíróság elutasította Döbrentey feljelentését. Hogyan is mondják ezt magyarul: „Nem merítette ki az inkriminált gravamen meritumát és kritériumát.”

Ezért drága a magyar kereskedő, ezért olcsó a zsidó.

Ezért — és ehez hasonló okokból — gazdagszik meg oly hamar a zsidó kiskereskedő, a magyar kiskereskedő pedig a fenti okokból nem bír előrehaladni és nem bírja velük a versenyt felvenni.

Új. m. m.

Földalatti összeesküvők.

„A Mornung Post“ cikkének hiteles fordításában olvassuk a következőket:

A szabadkőművességet, mely vakon szolgál bennünket, arra használjuk fel, hogy bár hatalmuk székhelye és tevékenysége előtte rejtély marad, önmagunkat és céljainkat mögéje rejtjük.

Azokat a pogány (t. i. nem zsidó) szabadkőműveseket, akik túlsokat tudnak, vagy száműzzük, vagy állandó száműzetés félelme alatt kell tartanunk. Mindaddig azonban szervezzük és irányítjuk a szabadkőművességet úgy, hogy eredeti tervünknek megfelelően fegyverül használhassuk fel az egyház és az állam ellen. Mi voltunk az elsők, akik az emberek tömegének oda kiállítottuk a három szót, „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!” A három szó azóta mint a rákfene rágja a goyim (keresztény) jólétet. Mindenütt megbontja a békét a nyugalmat, az összetartást és mindenütt megingatja a goyim államok talapzatát.

Mindig mint munkásság megváltói tűnnek fel és felszólítják a munkásokat, hogy lépjenek be harcoló

sorainkba a szocialisták, anarchisták és kommunisták közé. akiket állandóan támogatunk.

Ezen a titkos hatalmon kívül még egy másik hatalma is van a szervezetnek: az arany hatalma. Kezünkben van a mai világ legnagyobb hatalma az arany. „Raktárunkból két nap alatt annyit tudunk belőle előteremteni, amennyit akarunk. A tőke felett uralkodó szervezet, amikor csak jónak látja, pénzügyi és ipari válságokat tud felidézni.

Felfogjuk emelni a munkabéreket, de ez nem fog használni a munkásoknak, mivel ugyanakkor a fő szükségleti cikkekben is óriási áremelkedést fogunk előidézni.”

Mindenkor az irigység és gyűlölet lesz az az indító erő, mellyel a tömeget mozgatjuk, hogy kezükkel semmisítsük meg mindazokat, akik utunkat állják. És amikor majd üt az óra, melyben a világ legfelsőbb urát megkoronáztatjuk, ugyancsak a tömegek keze fog előttünk minden akadályt elsöpörni.

Éppen azért mihelyt céljainkat elértük s elfoglaltuk királyságunkat, ezeket az üres frázisos, de most célszerű szavakat kifogjuk irtani az élet szótárából.

M.

Levél Gyuláról

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Tisztelettel kérjük, adjon b. lapjukban e pár sor-nak helyet.

Fried Jenő rőföskereskedő rőfös üzlete révén a magyar dolgozók filléreiből összegyűjtött pengőért a Corvin-utca 2. szám alatti ház birtokába jutott.

A ház javításra szorult. A javítási munka vége felé közeledik s az egykori ócska ház helyett a Corvin-utca nemsokára egy ujnak mondható házzal dicsekedhetik.

Ezen épület megszerzéséért nem Fried Jenőt okoljuk, hanem azon magyarokat, kik ehez filléreikkel Fried Jenőnek segédkezet nyújtottak.

Minden apának kötelessége gyermeke jövőjéről gondoskodni. Fried Jenő is apa, ő is gondoskodik oly formában, hogy jelzett házában László nevű fia részére illatszertárat nyitott.

Ez eddig rendben volna, hiszen Fried Jenő is apa, neki is kötelessége gyermeke jövőjéről gondoskodni.

Az utcának „Corvin“ utca a neve, Fried Jenő is „Corvin“ illatszertárnak keresztelte el új üzletét.

De hogy az illatszereknek nagyobb kellendősége, az új üzletnek nagyobb reklámja s a kép teljes legyen, Fried Jenő gondolt egy merészet s a címtáblára a „Corvin“ szó elébe festettette a Hunyadiak címerét, alul korona, rajta a halló és a holló szájában a gyűrű.

Dicső Hunyadiak címere egy zsidó rőfös illatszertárának címtábláján cégér!

Fried Jenő eme felháborító merészségét s a címernek eltávolítását sürgős intézkedés végett b. lapjuk útján az illetékesek figyelmébe ajánljuk.

Semmi kifogásunk nincs ellene, hogy Fried Jenő a Hunyadiak címerét a hatágú csillaggal pótolja.

Gyulai figyelő

Haladéktalanul fizessen elő az „Ököl“-re!

Az „Ököl“ az eljövendő szociális Magyarorszáért küzd a csalók és ámitók ellen, tehát minden harcos magyarnak kötelessége támogatni ezt a lapot. Gyávákra, gerinctelenekre és két-kulacsosokra nincs szükségünk! Csak egész emberek és kemény harcosok sorakozzanak olvasótáborunkba! A lap évente tízszer jelenik meg. Előfizetés egy évre 2— P. Az előfizetési díjakat a Békésmegyei Általános Takarékpénztár Rt. 24960. sz. csekk számlájára az értesítő-lap tetején „Ököl“ jelzéssel. Cikkeket és a szellemi részre vonatkozó üzeneteket a szerkesztőség címére kell küldeni. Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Csak megcímzett és válaszbélyeggel ellátott borítékot tartalmazó levelekre válaszolunk.

Az „Ököl“ 7-ik száma október 12-én jelenik meg, lapzártá október hó 2-án. — Bizományosok lapigénylésüket október 2-ig jelentsék be. — Csekk-lap értesítő hátlapján történik az elszámolás is.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Irányi-utca 9. szám

ÜZEN AZ ÖKÖL

J. K. 1. Tudunk róla, mindenki tud róla a városházán, abban is igaza van, hogy a munka is megállt rövid időre sok író-asztalnál, kíváncsiság kicsalta őket, de lám, mindenki hallgat, ajánljuk, hallgasson Ön is. 2. Nem hozzuk, éle van, ezt az Ön érdekében tesszük.

F. A. Jönni fog.

K. P. Békés és többeknek helyben. Nem tehetünk róla, nem vállalják, hogy miért, azt ők mondják meg, éppen azért forduljanak kérdéseikkel hozzájuk, hiszen címüket is tudják.

Névtelen. Maga felekezeten kívüli bolond vagy agyalágyult és így csak orvost ajánlhatunk. De mégis, ha felekezett nélkül meg van, próbálja meg levegő nélkül lenni, ha egy hétig kibírja, úgy írjon.

Szoc. dem. Szeged. Takarónak ez is jó. Nem fér a fejébe, hogy miből tartjuk fenn a lapot? Csodálatos, pedig elég üres a feje. Görbe orrát ne üsse olyasmiba, amihez semmi köze, mert még görbéb lesz.

V. J. Kispeszt. Kérdezett itt van Békéscsabán, az itteni rendőrségen, azaz ül. Engedély nélküli gyűlésekért. Bátorság.

P. Á. Pécs. 1. Van, Körösvidek. 2. Téved, az nem keresztény vállalat. 3. Figyelje lapunkat, legközelebbi számban lesz róla szó, az lesz a bizonyíték.

Daru. Mindenben igaza van és mégsem vagyunk egy nézetben, mert mi nemcsak írjuk és mondjuk, de cselekszünk is, ezt tegye Ön és barátai is, akkor beszélhetünk a megkezdett témáról.

Egy gyulai olvasó. A kért számból nincsen egy példány sem. Tevékenységét köszönjük, írásait szívesen vesszük és ha nézeteinkel egyezik, úgy hozni fogjuk.

M. M. Hohenkirchen (Németország). Megemlékezését köszönjük. Igyekezzünk kérésének eleget tenni. Mink is nagy reményekkel nézünk a jövő felé. Reméljük, hamarosan viszontlátjuk. Üdvözöljük mindnyájukat. Bátorság!

Ők ilyenek maradnak.

Nyomatott a Kossuth könyvnyomdában Békéscsaba, Andrassy-út 35. (Gyóni Géza-utcában).

Katolicizmus és zsidókérdés.

Liberális lapjaink, amelyek ezelőtt nem a legdicsőbb jelzőkkel illették a katolikus egyházat és annak tanításait, legújabbban a katolikus egyház védelmezőinek csapnak fel és azt iparkodnak elhíttetni a tájékozatlan magyar közvéleménnyel, hogy a zsidókérdésben történő állásfoglalás, ha az nem a zsidóság javára történik, a katolicizmussal összeegyeztethetetlen. — Eppen ezért kell örömmel üdvözlönnünk **Lendvai Istvánnak** a jeles költőnek és publicistának **Katolicizmus és zsidókérdés** címmel megjelent 24 oldalas tanulmányát, amelyben a horogkeresztes szimpátiákkal egyáltalán nem vádolható, szerző a szentek és egyházatyák egész sorára hivatkozva és saját megcáfолhatatlan logikai érveit is felsorakoztatva bizonyítja be, hogy a zsidó materializmus és mammonizmus ellen a krisztusi idealizmus jegyében sikraszállani és küzdeni nemcsak magyar, hanem elsősorban katolikus kötelesség.

A csinos kiállítású füzet ára 40 fillér és beszerezhető az *Uj Magyarország* és *Magyarország* könyvesboltjában, valamint az antibolsevista könyvkereskedésben (Budapest, IV., Városház-utca 10. Pilvax közti oldal.) Vidéki rendelést 50 fillérnek bélyegeken történő beküldése ellenében a szerző megbízásából elintézt: nagykálnai Levatic László, Budapest, I., Alkotás-utca 23. Békéscsabán a Turul sajtóirodában kapható.

A zsidókérdés törvényes rendezése.

Darányi Kálmán miniszterelnök szegedi beszédében elismerte a zsidókérdés létezését, de **Bethlen István** és **Eckhardt Tibor** sem tagadhatták le, hogy zsidókérdés igenis létezik. Ezek az állásfoglalások fokozott érdekességet kölcsönöznek **Bosnyák Zoltán** a **Magyarország elzsidósodása** és több más nemzetvédelmi munka szerzője, **A zsidókérdés törvényes rendezése** címmel nemrég megjelent 28 oldalas tanulmányának. Szerző tanulmányában azokat a törvényhozási intézkedéseket tárgyalja, amelyeknek végrehajtása esetén a zsidókérdést az államalkotó magyar nép érdekeinek figyelembevételével nyugvópontra lehetne juttatni és ha nem is véglegesen, de legalább időlegesen rendezni. A füzet ára 50 fillér és az *Uj Magyarország, Magyarország* könyvostályainál, valamint az antibolsevista könyvkereskedésben is (Budapest, IV., Városház-utca 10. sz. Pilvax közti oldal) beszerezhető. Vidékre a szerző megbízásából 60 fillérnek bélyegeken történő beküldése ellenében megküldi: nagykálnai Levatic László, Budapest, I., Alkotás-utca 23., fszt 1. Békéscsabán a Turul sajtóiroda árusítja.

Világsszolgálat.

Eddig nem volt még olyan nemzetközi híryanagot közlő, több nyelven megjelenő hirodó, amely a világ-eseményeket az öntudatra ébredt jobboldal szemszögéből nézve bírálta és feltárta volna az emberek titkos rugóit. Az Erfurtban megjelenő Welt-Dienst (Service Mondial, World Service stb.) az egyedüli hét nyelven kéthetenként megjelenő orgánium, amely a nemzetközi szabadkőművességeknek és zsidóságnak szerepével, az események kialakítására gyakorolt sokszor döntő befolyásával világviszonylatban rendszeresen foglalkozik. Ez a hirodó legújabbban magyar nyelven is megjelenik Világsszolgálat címmel. Előfizetési ára félévre 4,—, egész évre 8,— pengő. Mutatványszámot és postabefizetési lapot megkeresésre készséggel díjmentesen küld: nagykálnai Levatic László, Budapest, I., Alkotás-utca 23., fszt 1. Csekk számla száma 40.703.

Antibolsevista és nemzetvédelmi képes lev.-lapok.

A bolsevizmus tagadhatatlan sikerének titka többek között a képes ábrázolások gyakori alkalmazása propa-

ganda célokra. A bolsevizmus mérgével szemben az ellenpropagandának is élnie kell az ábrák szuggesztív hatásával. Ezt a célt szolgálja a 11 különféle levelezőlapból álló antibolsevista és nemzetvédelmi képes lev.-lap sorozat. A levelezőlapok darabonként 4 fillérért beszerezhetők az antibolsevista könyvesboltban Budapest, IV., Városház-utca 10. (Pilvax közti oldal.). Vidékre a legkisebb küldhető mennyisége 220 darab (fajtánként 20—20 db), amelynek ára P 5.— bérmentve a pénz előzetes beküldése ellenében. Vidéki rendelést kizárólag a lev.-lapok kiadója: nagykálnai Levatic László, Budapest, I., Alkotás-utca 23., (csekk számla száma 40.703) intézt el. Békéscsabán a Turul sajtóirodában kapható.

Bolsevizmus és zsidóság.

A legújabb oroszországi események kapcsán liberális oldalról szeretnék úgy feltüntetni a dolgot, mintha Sztalin a tömeges kivégzésekkel zsidóellenes magatartást tanúsítana, holott néhány zsidó elítélésének egyedül az az oka, hogy Szovjetországban minden jelentősebb pozíciót zsidók foglaltak le, úgyhogy a tisztogatási akció során szükségképpen néhány zsidónak is fűbe kellett harapnia. A **bolsevizmus és zsidóság** viszonyát eredeti oroszországi forrásmunkák alapján tárgyalja **Fehst Hermann Bolsevizmus és zsidóság** című, 80 oldalas munkájában, amelyet **Bosnyák Zoltán** látott el előszóval és fordított magyarra. A tanulmány ára **Göb-bels Józsefnek** „A bolsevizmus elméletben és gyakorlatban” című, 36 oldalas füzetével együtt mindössze 60 fillér és az *Uj Magyarország, Magyarország* könyvostályainál beszerezhető be. Békéscsabán a Turul sajtóirodában kapható.

Magyarország elzsidósodása.

Sokat beszéltek már hosszú évek óta arról mindenütt, mennyire elzsidósodott az idők folyamán Magyarország. Az elzsidósodás mérvéről pontos adatokat szerezni azonban csak a legnagyobb utánjárással, nagy fáradtsággal lehetett szerezni, mert azokat a legkülönbözőbb statisztikai kiadványokból kellett összeböngészni. Nagy szolgálatot tett a magyar ügynek és az államalkotó magyarságnak **Bosnyák Zoltán** a **Fővárosunk elzsidósodása** és több más nemzetvédelmi munka szerzője, hogy az általa hosszú hónapok fáradtságos munkájával összegyűjtött adatokat feldolgozta és egy 160 oldalas, csinos kiállítású kötetben, **Magyarország elzsidósodása** címmel forgalomba hozta. Nem szólhat hozzá a magyarországi zsidókérdéshez senki sem, akár zsidó, aki **Bosnyák Zoltán** kitűnő könyvét el nem olvasta. A könyv ára terjedelméhez képest viszonylag olcsó, mindössze P 1.40 és minden jobb budapesti könyvkereskedésben beszerezhető. Vidékre a szerző megbízásából P 1.60 beküldése ellenében (bélyegeken is) megküldi: nagykálnai Levatic László, Budapest, I., Alkotás-utca 23. (Csekk számla száma 40.703.). Békéscsabán a Turul sajtóiroda árusítja.

Harcom.

Sokan bírálják és sokan dicsérik **Hitler Adolfnak**, a német birodalom kancellárjának és vezérének tevékenységét és személyét, azonban kevesen akadnak, akik nem felületes újságcikkek vagy szónoklatok alapján akarják **Hitler Adolf** egyéniségét és gondolatvilágát megismerni, hanem művének, a „*Harcom*”-nak elolvasása révén. Igaz, hogy a magyar fordítás első kiadása meglehetősen drága volt, több mint 6 pengő, most azonban a Centrum nyomda 3.80 pengős áron bocsájtotta közre, ami a több mint 500 oldalas könyvnél nem is túlzott ár. Annak, aki **Hitler** meg akarja ismerni, okvetlenül el kell olvasnia ezt a könyvet. P 4.— (Négy) előzetes beküldése ellenében bárhová megküldi: nagykálnai Levatic László Budapest, I., Alkotás-utca 23. Csekk számla száma 40.703. Békéscsabán a Turul sajtóiroda árusítja.

Felhívjuk a keresztény társadalmat,
hogy szükségletét:

csak keresztény kereskedőnél szerezze meg,
csak keresztény iparossal dolgoztasson,
csak keresztény ügyvédhez, orvoshoz, mérnökhöz forduljon,
csak keresztény malmokba vigye a búzáját,
csak keresztény szórakozóhelyre járjon és
csak keresztény ujságot olvasson!

Általában:

keresztény a pénzét csak keresztényhez vigye!

**Add az ÖKLÖT kézről-kézre,
Sok szegénynek nincs rá pénze!**